

Ove Nielsen.

Latinske Kessioner.

III G. 46. 2 ps.

Gjæver: demonstrant = fremt, tradunt = man fortæller. -

illa civitas: den som en selvstændig stat. - religio: Hellighed. -

opus: Teknik.

Sigesta paa Sicilien er en meget gammel By, om hvil-

ken man fortæller, at den er grundlagt af ^BArneas, da han

^{paa Flugten fra Tro} flygtede fra Troja og kom til disse Egne. Derfor mener End-

byggerne i Sigesta, at de ikke blot ved stadigt Forbumd og Tim-

skab, men ogsaa vækstskæb er knyttet ^{de} til Romerfolket. Den

ne By blev engang, da den som selvstændig ^{i eget} Stat paa egen

^{Navn og paa egen Haand} Haand og ved egen Hjælp ^{Taget med Storm} førte Krig med Rømerne, erobret og

^(X) ødelagt af Carthaginienserne, og alt, hvad det kunde tjene til

Udsmykning af Byen, blev fra dette Sted bragt med Hjem

til Carthago. Imelbyggerne i Sigesta havde en ²Promæstatue

af Diana, der baaide bestod en meget stor og gammel Hellig

Denne

hvide

med skulte Omkull. *nyf*

faglig Duglighed

hed og var udført med en enestaaende Teknik og *Skunstfærdig-*
hed. Dette havde ved at blive overført til Carthago blot *foran-*
set ^{kommet mellem andre mennesker} *var blevet omgivet af en anden Befølgelse*
 det Plads og (faaet nye Tilbedere), men den tidligere *hellighed*
 beholdt det; thi paa Grund af dets overordentlige Skønhed
 holdt endog paa Fjenderne det for værdigt to, at de dyrkede
 det paa den helligste Maade.

Dionysius d. ældre af Syrakus.

N° 25.

Lørdag 9-10-1909.

Glor: atqui: men nu. - auctor: Hjemmelmand, Hilde. -
 vietus: Levemaade: Host. - ex quo: som Følge heraf. - aequalium formi-
 liaritatis: jævnaldrende, som kunde være hans Omgangsvenner.
 consuetudo: Samkvem.

Hvilken skøn By og
 hvilken mægtig Stat
 holdt ham ikke um-
 derket i Trældom.

38 Aar var Dionysius Tyran i Syrakus, efter at han i
 sin Alder af 25 Aar ^{haardt blev sig Herrens magt} var kommet til Magten, med hvilken Praegt
 og med hvilke Midler kunde han ikke Byen og Staten til Ly-

dighed og Underdanighed (holdt han ikke B. og S. under-

trykkede, fornyede med Slaveri). Men nu [har] er der angaa-

*læs vi om denne M. i
den Fildeskrifter*

ende denne Mand (fra) gode Billeder overleveret os følgende

skriftligt, at han var ^{højst} overmåade maadeholden i sin Hest,

med Mads og Drakke

at han, naar Taler var om at handle, var en ivrig og virksom

mand, men dog alligevel af Naturen, som indet og

derhos

uretfærdig. Som Følge heraf [er det meget nødvendigt for alle,

der ser paa] maa han [vigtigt nok] nødvendigvis synes alle,

der ^{nødt holder sig det sandsynligst for alle} betragter Tirkeligheden, meget ulykkelig; thi selvsagt

Ting, han havde ^{set sin Hest} tragtet efter, opmaade han ikke engang paa

den Tid, da han mente, han kunde alt. Da han var ^{var altsammen} søn

Skönt gode

af brave Forældre og (var) af en ret Hørd, og da der var ^{han havde} over-

*vigtig Adgang fandt
Venskabet med J. og Omgang
med St.*

flod baade paa jævnaldrende, der kunde være hans Om-

gangsvener, og Slegtninge, han kunde have Samkvem

med, havde han ikke Tillid til nogen af dem.

ny:

Glozer: *ils, quos - servos = (ius) servis, quos - familia*: Tyende
 Men (kun) ^{til} Slaver, som han havde udvalgt sig ^{af} blandt de vel-

frataget for

havendes Tyende, og hvem han selv havde frataget Slavenavnet,
 og ^{til nogle} visse sammenløbne Fremmede og saa Barbaer betroede han

Bevogtningen af sin egen Person. Saaledes holdt han paa en vis
 Maade sig selv indelukket i Fanget paa Grund af sin over-
drene Begærlighed efter Enehæredomme. Ja, han lod endog

uretsfærdige

sine Døtre lære at ^{frisere} klippe, af Frygt for at betro sin Hals til Barbaer
 (køen. saaledes (plejede) Kongedøtrene ^{en Sti-} med en foragtelig og kem for

L. maatte vi øve en fr.
 Trakvindegerning, idet
 de som - friserede -

Tjenestepiger passende Beskæftigelse, ligesom Barbaer jomfruer, lat
 afklippe deres Faders [H] Skæg og Haar. Og dog tog han ogsaa
 Saken fra dem (fra dem selv), [saa ^{de} snart de var blevet voksne,

indførte, at... svide

og lærte dem, hvorledes de skulde afbrænde hans Skæg og

kortere

Haar med (hvridglødende Kalmødskaller.

Østergaard 36.

Nº 27.

Lørdag 23-10-09.

ladet - omgive og en - anbringes

Og da kom han omgivet sin seng ^[i Sovværelset] med en

bred Grav og havde ladet lave en lille Træbro ^{over denne Grav.}

^{plejede} ^{at vende} ^{fra endogaa} den bort, naar han havde lukket Døren

Lad han denne Undersøgelse

til Sovværelset. Da han ligeledes ikke varede at optræde paa ^{af} ^{den} ^{almindelig} brugte

færdige Talerstole, plejede han at tale til Folket fra et højt Taarn.

Og naar han vilde spille Boldt, - thi den sport ^{driv} ^{ham} ^{af} engang, da

han med Svær - og naar ^{ham} ^[ved] ^{da} afførte sig sin Tunika, ^{skal}

han have overrakt sit Sværd til den Ungling, han elskede ^[most]

Da ^{en} ^{af} ^{hans} ^{Hjelmænd} ^{fortrolige} ^{brug} i spøg havde sagt: "Til ham er du i dette Øjeblik

lader du vel dit Liv trygt," og da den unge Mand havde smilet da i al Fald

dertil, befalede han, at begge skulde dræbes, den første, fordi han

hadde omvist ^{en} ^{at} ^{tagt} ^{ham} ^{af} ^{Den} ^{og} ^{den} ^{anden}, fordi han

hadde tilliget det ^{der} ^{sagte} ^{ved} ^{sin} ^{Latter}.

g. Emil.

Gloss: venerari: bøje sig ærbødigt for.

For Herkules er der i Agrigent, ikke langt fra Torvet, et Tem-
 pel, der er meget helligt og ^{svart} myder en omhyggelig Dykkeles,
 fra Indbyggernes Side. Der er der en Broncestatue af selv
 Herkules, hvis Lige i Skønhed man ikke let vil kunne fin-
 de, idet ^{hvad der endry har til Følge} den ^{en lille Smule} [del]mægtig er saa skøn, at dens Mund og Slage er
 blevet lidt [mere] slidt [ml: end det øvrige] som en Følge af,
 at Folk ikke blot plejer at bøje sig ærbødigt for den med
 Bønner og Taksigelser, men endogaa at kysse den. Me-
 dens Herres opholdt sig i Agrigent, ^{foretog} [Gjorde] pludselig i Nattons
 Mulk og Mørke nogle bevæbnede Slaver under Anførel
 af Timarkides et Angreb og Overfald paa dette Tempel.
 Nattewagten og Tempelvagterne gør Allarm, og skönt de
 i Begyndelsen forsøgte at gøre Modstand og forvare sig,

og som de tillægges stor
 religiøs Betydning)

fortæller

skinner
 bliver der pl. - under
 A. af T. og H. sam-
 men ved dette T. og an-
 faldet det

samlers sig et Opløb

Nattewagterne

udløste (et) Raab, men da
 stille sig i Rækker og ventte sig til Modangreb

byggerne Herak og ved det første Angreb (var de ikke paa) at de vilde
nære de ingen Trøvel om so
komme trang ind i denne uhyre store og spredt bebyggede By
(ide og i Udstrækning/lyredte)

vigt udbredte og spredte
gik de løs paa M med
alt (Belejringstilbehør) sa-
grebsredskab
fra en eller anden Side

hvorfor de var
i al Fald delvis, og i den Hinviert førte de altdet der hørte [med [alt]]

Belejring af Byerne
med saa stor Kraft
en enkelt
Stjernekrig

Belæjringen af Byen, som med Murene. Og da/ paabegyndte For-
tag
og var blevet kronet med Held
hvorende vilde have haft Lykken med sig ved et saa voldsomt

Angreb, hvis ikke en bestemt Mand paa den Tid havde været i Byen

en Mand, der siger sin (Mage) som Sagfører af
kult Det var Arkimedes, en meget fremragende Astronom og Stjer-
kimmelen og dens Lyg
som dog er endnu mere beundringsværdig
netyder] Astrolog, men dog mere bemærkelsesværdig som Opfinder

og Konstruktor af Krigsbastemaskiner og Belæjringsskudapparat, ved
andre Indretninger til Krigsbryg
hvis Hjælp kom en ^{ganske ringe} lille Kraftfuldsfulde tiltag gjorde ^{alt} med
med ^t Bevægtkraft som i sig kunde forstyre

(som helst) Fjenderne ^{foretog sig} ^{voldsom Kraftanspenkel} ^{med} ^{stort} Besvar. Han lod bygges en

Mur henover et ujævnt Bakkelandskab, og saaledes opstillede han Hærs-
maskinerne paa enhver Maade, de fleste højt oppe og vanskeligt tilgængelig

andre (visu) længere nede og saaledes at der var Adgang til dem gennem
flade Dale, saadan som det skønnedes at passe paa hvert enkelt Sted.

Muren, som...
og hvoraf de fleste
Dele... besatte ham
med Krigsmaskiner
af enhver Slags, sa-
ledes som... [Handwritten mark]

legatio: Stilling som legat.

3 bibyra ^{var} ~~eksister~~ et Par Brødre, Polydorus og Sthero, af hvilke 2 er udsendt fra C.

^{som jeg ikke kender} dem ene vistnok (= opimor) plejede at fremstille (st. Figurer) i ^{moderne} ~~st. Figurer~~ i

højes, medens den anden ^{var} Maler. Da deres Slæbør ^{var} ~~var~~

og husker ret, da de i C. blev mistænkte af deres Mr. for at have trind - for hvidbrø-
gere i bibyra havde faaet Mistanke om, at de havde rø-
vet fra Apollons Helligdom, flygtede de formodentlig af

Frygt for Rettens og Lovens Straf hjemmefra. Dade videte

at Terrens interesserede sig for deres Kønnet, begav de sig paa

deres Flugt fra Hjemmet ^{i Udlandigheden til hans} (til hvem i Landflygtighed, da

denne ^{da den anklagede} ~~denne~~ ^{der} ~~denne~~ opholdt sig i Asien. Han havde dem hos

sig paa den Tid, og ved de Røverier og Tyverier, han fore-

tog sig i sin Stilling som Prator, brugte ^{i sit Onkels} ~~dem~~ ^{højgrad} ~~dem~~ Legat

deres Hjælp og Raad. Han havde allerede lært dem godt

paa, hvad de skulde till, tog han dem -

at kende og prøvet dem i Handling, da han førte dem

og fandt dem brugbare
og anstillede Røver

- v: ^{venerant} Quocumque postea -

Da de andre kom derhen med sig til Sicilien. Hvor de andre kom hen, opmurede og
have sagt opsporede de paa en forunderlig Maade - men kunde sig
som Jagthunde - alt saledes, at de paa en eller anden
kunde udfinde, hvor de Maade fik fat paa enhver Ting, hvor den saa end var.
enkelte Stykker var hunde
fandt de Noget forskaffede de sig ved Frueler, andet ved Løfter,
noget gennem Tjenere, andet gennem frie Mænd, noget
gennem Tentere, andet gennem Tjendet; hvad som helst
de fandt Behag i, var ^{maatte, og gives som v. f.} redningsløst fortabt (nl. fordetsøjne).
De Folk, hvis Sølvtøj forlangtes, ønskede blot, at det maatte
Tlepolemus my: mishage Hiero og Tlepolemos.

Am. b. Terent. Act. I. lib. II. Cap. 21 § 46, Lin 29-547, Lin 11. No. 31. 27-11-09.

Glosser: magna artificia: blomstrende Kunstindustri. - parique:
gamle paa samme Vis - pro portione: i Forhold. - quid hoc muni-
strum: hvad er dette for et Ulyre?

Jeg maa antage, at der i de Tider, da L. stod højt i ^{Højhed og Mægt} Mægt og Rigdom, har været
Dingomg Sicilien var rig paa Hjælpskitler og Forraad, da har der kun

jeg tænke, været en blomstrende Kunstindustri paa den Ø. Thi før Xerxes
Balleadsret ^{hvor der ikke fandtes her Ting}
Pratur var der intet nogenlunde velhavende Hus, ^{hvor} hvorledes følgende

Gjenstande ikke formet, ^{selvom} omendskönt for Resten intet var af Sølvs: [skönt] der ikke intet
et stort ^{anseligt Offerbad} Bakkum med smaa Figurer og Billeder af Guder, som Skaal, ^{Sølvtøj var} Talliken

som Høindene brugte ved Ofringene og et Røgskekar. ^{og} Men alt ^{bestemt tilat bruge af sig}
dette var udført i gammel ^{gammelste} Stil og med megen ^{gammelt Arbejde og højst kunstfærdigt gjort} Kunstfærdighed, saa ^{den største}

at man af den Grund (højsd) ^{kunde} ^{hel} ^{det øvrige i Græken} lov til at formode, at Siciliens en: ^{datte}

gøng har haft de øvrige Ting ^{ses Hjem engang forholdsvis har været faldt ud til disse Ting} gemme paa samme Vis i Forhold
der, skönt Th. havde berøvet dem meget og meget, dog i deres Hjem var blevet
men at dog ^{uden} de Ting, som Gudsdyrkelsen havde holdt tilbage,
var forblevet hos dem, hvem Skakmen havde berøvet meget. Jeg sagde,

Dømmene, at omtrent alle Siciliens ^{naesten} har øjet miget, jeg paastar ^{mange Ting} ^[samtidig] ligeledes, ^{nu} ^{paastar}

at der nu ikke er en eneste, der gør det. ^{er dog dette} Hvad skal det betyde? Hvad er ^{en (ms. Sølvgjenstand).}

det for et Ulykke, hvad er det for et Ulykke, vi har sendt til Provinsen?
^{fall, unaturligt Ulykke} ^{som Gælder}

Men ^{Synes I ikke} I ikke finder, at han, da han var vendt tilbage til Rom, havde ^{maar}

arbejdet paa tilsigtet
at tilfredstille - Lyst.
alle de mest beg.

bedrevet dette, at han tilfredstillede ikke en enkelt Lyst, heller ikke
sine egne Øjne, men de af alle mest begærlige Afvindings! saa snart
han var kommet til en ellevs anden By, blev hine cibyratike "slumde"
straks med det samme sluppet løs og gav sig til at opspore og ^{gen-}
derisøge alt.

Om C. Verrem Act. II, Lib. IV Cap. 46, § 103-104

No 32

15-1-1910.

navali eopia: med Sømagt.

Der er en ^{ligger} ^{ved Naavn} ~~Ø~~ Melita (z. Malta), Dommere, som skilles fra
Sicilien ved et temmeligt bredt og farefuldt Hav; paa den-
ne ligger der en By af samme Naavn, hvor den anklagede
aldrig har været (^{sat sin Fod} hvorhen.... aldrig kom), (^{men som dog} skönt kom dog der)
i 3 Aar (^{var han} havde) et Væveri til Forarbejdelse af Hvirvdeklæder.
Høje langt fra denne By ligger der paa et Fjeld en
gammel Helligdom for Juno, som altid har været i Pre-

siddelse af en saa stor Hellighed, at den ikke blot i de

i gamle Dage under de
puniske Krige

ge med Pinnerne, som ^{omtvivlet i disse Egne, er blevet} skj
udkæmpede og førte med Sæmagt, men endogsaa af

hvor man kæmpede og før
tedes med S. Heromkring

det store Antal Lørovere aldrig er blevet krænkset og
venhelliget. Ja, der findes endog den ^{Beretning} Tradition, at da

i disse Dage med deres

en Flaade tilhørende Kong Masinissa engang komde
de ved dette Sted, lod den kongelige Flaadeöverste en u-

trøelig ^{elefant} Mængde Elfenbenstænder borttage fra Hellig-
dommen, bragte dem til Afrika og gav Masinissa dem.

af en utrolig Størrelse

Kongen ^{saa} blev i Begyndelsen ^{vare bleven} glad ved Gaven; men da
efter, da han
hørte dernæst hørte, hvor disse Tænder var fra, sendte han

efter Beretningen

straks nogle ³ Mand paa femradsede Skibe af ¹ Sted for at lægge
dem tilbage. Derfor ^{her der staaet} var der skrevet paa dem med puniske

paalidelige
med Befaling til at lægge
dem paa deres Plads igen
et femradsede Skib

Bogstaver, at Kong Masinissa havde faaet dem ^{modtaget} (uden at vide hvor
^{i god Tro}

fra de var) men at han efter at have undersøgt Sagens Sammen-
hæng havde sørget for, at de blev bragt tilbage og kredslagt paa
deres Plads.

mm

Gloer: spectinere: tjine. - ostendit: der er Udrigt til. -
in: da Talen var om, hvad angik. - rationem ha-
bere: tage Hensyn til, tage i Betragtning.

Da han med Told og væbnet Magt havde ef-
købet den saa herlige By, mente han ikke, at
det tjente til Romerfolkets Ros at ødelægge og til-
vilde tjene
at intet gøre denne Skønhed, fra hvilken der i Særde-

navnlig da der fra den ^{truede n.F.} Lethed ikke var Udrigt til nogen Fare. Derfor skaa-
nede han alle Bygninger, offentlige og private, ind-
viede og uindviede, ^{saa varsemt} i den Grad, at man skulde tro,
han var kommet for at forsvare dem, ikke ^{indtage} erobre
dem, med sin Hær. Hvad angik Byens ^{Blumstrækker}
tog han baade Hensynet til Sejen og ^{menesker, Følelsesfulde} ^{til (med menneskers Følelser)} Hummiteten

Udskrivning med

til Sejen mente han det høite
Sejren syntes han man skulde
Sejrens Krav mente han det var
1815.

i Betragtning; han mente, at det var Sejrens-d.v.s. de

draget hjem til Rom med mangt og meget
sejendes - Ret og Pligt at føre mange Ting med
til Rom, som kunde være til Pryd for Byen, men
at Humanitetshensyn forbød fuldstændig at flyn-
dre om By, ^{da} (naar det var en [Ra] By, som) han
harde villet skraeme ^{den}. Ved denne Deling af ^{Udsmyk-} Kunst-
^{ningen} værkerne efterkragede Marcellus i sin Egenskab af
Sejherre (Marcellus's Sejr) paa Romerfolkets Tegne
ikke mere, end hans Humanitetsfølelse lod Tyra-
cusanerne beholde. Det, som blev ført til Rom, kom
nise ved Templet for ^{Aren} "Honør" og ^{Mandsmodet} "Tirtus" og ligeledes
paa andre Steder.

begunstigede M.'s Sejr
ikke Romerfolket ved at føje
en Altraa efter at skænke
det mere

sort

In C. Verum Act. II. Lib I Cap. 55 § 143-44

N 34

29-110

Glaux: ut (ita): hvergang. - judicia: Domsale. - auctoritas: myn-
dige Tilje. - existimatio: Kritik.

Det bekendte

hine Fangsel, som [af den saare grusomme Tyran

Dionysius] er ^{indrettet} (lavet) i Syrakus, // de saakaldte Stenbrud, var ^{her-ved}

krankede
stodte ham for Hovedet,
eller han saa sig vred
paa nogen

under Terrens (Regimente) Bolig for romerske Borgere. ^{Styrelsen} Hver
af ^{en} dem
gæng nogen (entwer) havde krantet hans Sind eller Opfø.
blev h. str. kastet
krastedes ham straks i Stenbrudene. Jeg ser, at dette synes ^{(Se. findes dette}

(Jeder) alle ^{opriorende} (u)verdige, Dommere, og jeg indsaa det allerede
ved Sagens første Behandling, da Tidnerne sagde dette.

Retligheder

4 mener jo ^{nemlig} det, at Frihedens Ret ³ ikke blot ¹ bør ² have

Almuetslummer

her, hvor der er Folketsribuner, hvor det de omme kom-

Torvet

ledsmænd findes, hvor ^{man har} [der er] et ^{som er} Torv (fuldt af Domstole,

(hvor man maa regne med) Senatets myndige Tilg og

Romerfolkets ^{Bestemmelse} Kritik og ^{Ondomme} store ^{dets} Mængde, ^{nej, overalt i Ver-} men i alle de ^{deres} Lønde

mener 4

og Folk, hvor romerske Borgers Ret bliver krantet, er 4

at det ^{ved} berører Fr. og

kommet til den Overbevisning, at det tjener til fælles

4's fælles Sag

Bedste for Frihed og Kædighed. Har du ikke været frak-

uirkelig

mok til at indspare en saa stor Mængde romerske Borgere

følelses dybt til at smakte
milkem var Grumsem
indlade sig.
anden

og som

kommede Fariøjs
blev det straks stoppet
af særlig omsætte O.

Romerfolket's Tør, at du vilde falde ind under Lov-
nes og Domstolens ^{Magt} Magt. Men hvad var det dog for
en ^{Vilkaarlighed} Føjleskhed, ^{gav din Albidret fri Tøjler} hvormed du udførte din Grumsem-
hed, og som var Grunden til, at du indlod dig paa
saa mange ^{Forbrydelser} forbryderske Foretagender? Ikke om-
det, Dommere, end en ^{uhørt} ny og mestaaende Form for
Røveri. Thi ligesom de Folk, vi har læst om hos Digterne,
der skal have siddet paa Lur ved visse Havbugter eller
^{Vagt paa et eller andet Næs eller brat Klippefjeldsrand}
holdt nogle Forbjerg eller stejle Klipper (besat) for at
^{faa Lejlighed til at dræbe} dræbe de Folk, som var kommede med deres Skibe,
saaledes spejdede ^{de anlagte rede til Angreb} ~~kom~~ truende ud paa alle Hav fra
alle Kogne af Sicilien. Hver Gang der kom et Skib fra
Asien, fra Syrien, fra Tyrus eller fra Alexandria,
blev det straks lagt ^{særlig ansatte} Beslag paa sine Angivere og
Togtere; alle ^{om den Tid var end} Passagererne ^{blev kastede} kastedes i Stenbrudene,

7 Lædninger og Taxer (blev bragt hen / førtes bort i sikkerheds) til Præs-
torbaligen.

Om Verum Act II Lib I § 160-161. ed. Nr 36.

12-2-1910.

Gloss: Consumus: fra Consa. - nescio quis: jeg ved
ikke, hvem: en ell. anden. - Qui, indleder en relat. Aarsags-
sætning, begunstende coepit o.s.v. - Regini: Indbyggere
i Rhegium. - adde: Færd. - praeo. adu: rede til at møde.

[en Mand fra C.,]

Da denne Gavius (fra Consa), som jeg taler om, var
blevet kastet i Fangsel af Verus (som det) omtalte (Om-
tal) romerske Borgere, og da han paa en eller anden
Maade kummelig var flygtet bort fra Stenbrudene
og var kommet til Messima, begyndte han, da ^{han} jeg der mar.
en allerede saa Italien og Sicilien omkring Rhegium,

hvor der en by med romersk Borgerret
en by med romersk Borgerret
op igen af sin (trælige) Frygt for Døden og efter Fang-

see mer ved sig

da han oven paa sin D. og
F. M. havde grundet Mod og
Kraft vil om jeg saa maas sig,
at se Friheden lyse sig: Møde
og ved at faa en Skys Fort
af Lov og Rets Herredømmet
og sandes vor Lerd og igen.

in Slags Fart

^{Tale rent ud}
at snakke op

: hans Vej o. s. v.

skulde nok staa rede

naar han kom

slits Mørke, som om han havde faaet nyt Liv ved
at se Lyset som fra Monda og ved at have faaet
Farten af at staa under Lovens Beskyttelse, i Mes-
sima [at tale om] og klage over, at han, en romersk
Børgere, var blevet kastet i Fængsel, at hans Dreje
gik ^{lige (ud)} spodemstrægs til Rom, og at han var rede til
^{ved Jennes Ankomst} at møde Terres, hvis han skulde komme. Den
^{andre} stakkels Monda vidste ikke, at det kom ud paa eet, om
han ^{forte saadan Tale} sagde dette i Messima eller overfor Terres i Pra-
torboligen; thi, ^{som} (- hvad) jeg (for Resten) for ^{oplyst edron} har gjort eller
opmærksom paa, ² (-) ¹ Terres havde netop udvalgt sig
denne ^{Hjalper i F., Kæbe af J. og Medvinder i alskens Sk.} Pøj til at understøtte sig i sine Forbrydelser,
til at optage og skjule sine Tyvekoster og til at være
Medvinder i alle sine skændeligheder. Derfor ^{bliver} føres
Gavius straks ^{under Besøgning ført} til den mamertinske Kirighed, og ^{for} netop

den samme Dag kom Terrens tilfældigvis til Messima. nærop den Dag
^{bliver inbæret til ham}
 sægen forelægges ham: det var en romersk Børgu, kommer
 som beklagede sig over, at han havde været i Skem-
 brudene i Syrakus; og da han allerede traadte ud
^{var: Skid med et gaa om And}
 paa et skib og med altsin keftige Udtalelser tru- overnaade
 ide Terrens, var han blevet ført tilbage ^{med Magt} (og holdt) fast, af dem
 for at han selv kunde bestemme med ham, hvad Terrens
 han syntes. og

in B. Terrens Act II Lib. V § 169. N: 37. 19-2-10.

Men hvad mere skal jeg sige om Gavius? Som om
 du den Gang ^(harde været) var fjendtligsindet mod Gavius og ikke
 mod en Fjendes Navn, Slag og Børgerrit. Det var ikke denne hvofor skulde [me] jeg
 Mand, siger jeg, men Frihedens fælles Sag, du ^{gram} (ikke kunde ^{var fjendtlig} (se dicam)
 lide). Thi da Nærmestemene efter deres Skik og Sædvaner vel taler mere om G.
 [Sag ved] havde opstillet Hæret Sag ved Byen ved Via alle Børgeres Navn, Na-
tion og Plac, som du følte
Ovindskyld imod

i den Del af Byen

hvad

at

hvad Mening var der da (ellers) i, at du befalede
Pompeia, (hvad Grunde havde du da til at befale, at
opstille det paa den Plads, som vendte (saa) ud mod
Stradet, og ^{fulgende} (at føje det ^{tilføje den Bemærkning} til, som du paa ingen Maade
kunne ^{højlydt} magte, fordi du sagde det (aabenlyst, [for] i alle
Folks Paahør, at du netop udvalgte det Sted, for
at Gavius, da han jo sagde, at han var romersk Borger,
fra høret kunde ^{skue} se Italien og have Udsigt til
sit Hjem? Derfor er hint Hørs. Dommere, det smuds,
der efter Messinas Grundlæggelse er blevet opstillet
paa dette Sted.

Stiergaard, Side 92.

N° 38

6-3-10.

Da Servius Tullius havde herket i 44 Aar, blev
han drabt af den onde Lucius Tarquinius der blev hans
Efterfølger i Kongeværdigheden. Han havde en Tid lang et
(glæmrende) Hæd med sig i (alt, hvad han foretog sig).
^{alt ønskeligt} ^{Tarq.} ^{sin Statskyndelse}

vandt han i en krig en afgørende sejr over h. L.

En baade besjrede ham hele Latium i en krig og indtog

(Succes) Pometiaden sig og velforsynet By, og herigennem med et

Yda han saa sig

saaer stort Bytte af Guld og sølv, opfyldte ham sin Faders Løfte

et af hans Fædre gjort

ved at bygge Capitolium, omlagde Kolonier og sendte efter det Folks - , hvorfra han stammte.

Opførelsen af

fremdeligt have

sine Fædres Skik og Brug prægtige Gaver som en Slags

Mundsmag

"Førstegrøde" af Byttet til Apollo i Delphi. Men sin Hinge,

om hvem jeg taler, havde for det første et urent Sindelag,

uråde S., v: var ikke sjæ-
delig sume

beudlet, som han var, ved Drabet [paa] en (meget god) Hinge,

sløttet - af den udmærkede
Konges Blod, som han havde
udgydt)

og da han selv frygtede den største Straf for sin Forbry-

fulde

delse, ønskede han, at han skulde frygtes. Deraf tum-

at indgyde andre Frygt

krøche

ledi han sig i, Overmod, sløttet til sine Sejre og Prigdom-

med - i Ryggen.

me, og han kunde hverken beherske sine egne Sæder

skred

mærmestes

eller sine Folks Lyfter.

ig?

st. D. af et Husly for Høren, som)

Der havde han sin Høst under Tag største Delen af Tim-

turen, idet den ved mange Lyskeheder og i lang Tid var

alt omst, for kan limes Mennesker

blevet hardt med alle menneskelige Ulykker, men var

Behagelighed og uvant med at nyde saadant

u Erfaren i og uvant til Gøder. Derfor ødelagde alfor man-

ge Gøder og overdrone Nydelser disse Folk, hvorm ingen

magtig Ulykke havde kummet berige, og det i saa meget

grundligere s. m. voldsommere

højere Grad, som de begærligere efter at have været ukendte

jo grundigere de (netop) som Følged af deres naive Herkyk

dermed styrtede sig i dem. Thi søvn, Tim, Gæstebud, Skø-

kelte

(Hovetids) deres Høst

gilder

h ved Kærens Magt

gen, Bade og Lediggang, der blev behageligere Dag for Dag,

h fik større Tiltrækning for dem

efterhaanden som de vanledes dertil, svækkede dem i den

røvede deres Læft og Kraft udmærkede

Grad paa Legem og Sjæl, at de fra den Tid mere strivedes

var holdtes

af vid Fortidens Seje end ved de Kræfter, de havde i Øjeblik-

nedes oppe

forbigangne

af nødvendigt

og at d. hos - gjaldt for et usom Fejltrin

at

ket, og dette blev af krigskynelige Folk regnet for en større

Folk med Erfaring i Krigskunstens Regler

Fej af Foreum, end at han ikke efter Slaget ved Commaefvar

fra Valflatsen

Kæftinen

strætte med det samme

disse
Derfor blev Mænd, som ikke var busede under for noget ondt, hvor slømt det end var, ødelagte af det gode, som det var for meget af, og af -

draget pligt til Rom, thi hans Nalen der kunde blot synes
 som noget, der blot afskød, men Fejlen her som noget, der var
 at have udsat Fejen, mens hans Feje her kunde se:
 mens at have berøvet ham Evnen til at se.

No. 40.

mg

Glosser: primus pilus: første Manipel (af Triarii) -

ad id locorum: til det daværende Tidspunkt, indtil da. -

artes: egenskaber: Strau, der stilles til.

For H. tilbød der sig nok en helbig Lejlighed til at vinde Fordelen: S. E.

For anden Gang fik Hannibal i disse egne Lyk-

ke til at kæmpe heldigt. Der var en vis Mareus Cente-

nus med Tilnavnet Pannula, som frem for de andre
 Centurioner ved første Manipel var bekendt både for
 sin Legemsstørrelse og for sit Mod. Da han havde

afgjort sin Kæmpepligt, blev han af Prætoreren Publius
 Cornelius Sulla ført frem for Senatet og ansøger

Senatorenne om, at der måtte gives ham 5000 Soldater.

Raadsherrerne man vilde give

var naaet til Ende med
 sin Tjenestetid

baade med Fj. og med

Landskabet, opnaa Resulta-
ter, der lönnde Umaget.

overlste

V vilde han nu omend
bruge

Til dette T. Løfte fastede
man en lige saa taabelig
Tillid

Hørens Mæsse
menig
(en Soldat) og til

han vilde da, kyndig som han var, baade vurdere Fj.

dens Virksomhed og bedømme Lokaliteterne, og [som

vilde anvende] de ^{samme} Humatgreb, hvortved ^v vore ^{agne} Harførere, ^{soo} og
ul som

klare indtæ da var blevet taget, imod Opfinderen

af dem. Ved at tro paa dette viste Senatorerne sig at

vare lige saa taabelige som den slægt, der kunde

love saadan noget (det blev ikke lovet mere taa-

beligt, end det blev troet), det som om de Strav, der

stilles til en Feltherre [og] var de samme. 4 Stedet

før 5000 slægt ^{gav man} (blev der givet) han selv, hvoraf den

ene Halvdel var Børgere, mens den anden Halvdel

var Forbundsfolk, og selv drog han under Mar-

chen en hel Del frivillige til sig fra Markerne,
^{det aabne Land}

og med sin hær næsten fordoblet ankom han til Luce-

nien, hvor Hannibal efter uden Resultat at have

fulgt Claudius nu [gjorde] harde gjort Holdt.

Geser: Quippe: siden det jo nemlig gjaldt en Kamp -
 ut: saa godt det lod sig gøre - pestis: yndelig Død.

Der var ingen ^{kunde ikke være nogen} Tvivl om (Tagernes) Udfald, siden

det jo nemlig gjaldt en Kamp mellem en Hærfører

som Hannibal og en ^{delingsfører} Centurion, mellem Hære, hvoraf

var gaaet i Tjenesten under (stadige) Sejre

den ene bestod af Folk, der gennem lang Tids Krigs-

tjeneste havde lært Kunstten at sejre, mens den anden

bestod af lutter nye Folk, der for en stor Del endog

var skrabet sammen i en Fart og kun halvtbevæbnede.

Da Hæerne, ^{paa Marchen} fik hinanden i sigte, og da ^{man ikke fra nogen} ingen af de

to Partier) søgte at undgaa Kamp ^{blev begge Hære} (opstilledes de)

straks i Slagorden. Dog blev der kæmpet mere end

to Timer, ^{Kampen varede dog ved} saa godt det lod sig gøre i en ulige Kamp, ^{i over}

idet Romerne ^{for saa vidt som der kunde være Tale om en rigtig Kamp under ganske ulige Udkaa-}
^{gik paa, styrelt sig mod Fjendens (Gang efter Gang)} (øggede hinandne), saa længe deres

saarel som

opstillet

Fører holdt stand. Men da han ikke blot ^{for at være om} (til Forsvar

for) sit gamle Ry, men ogsaa af Frygt for fremtidig

Konære, (^{saa fremt han} om han muligvis) [skulde] overleve ^{det} [et] ved

hans ^{de} Dumdristighed forarsaget [eventuelt] Ned-

læg^g) - havde ^{søgt døden ved at stille sig til Skivefor} styrtet sig mod Gjendernes Taarn og

var faldet, blev den romerske Slagorden straks splittet;

men i den Grad var endog ^(den Udvej at gribe til Flugt) [den Udvej] til Flugt spærret,

efter at alle Tje var ^{bleved besat} (taget i Besiddelse) af Rytteri,

at der af denne store Mængde Mæppe ^{saa stor en} [han ^{slap} være sluppet]

1000 bort, mens de øvrige led en ynkelig Død rundt-

^{lig?} omkring paa forskellig St.

No 42.

Glor: vel: maaske aller - impudicitia: Uterlighed - generosus: adels-

summa res publica: Statens Tufard (i en Tufarssag for dens

Stat) - facundia: Feltalenhed - ordo: Række, Årds - disciplina

publica: Statslivet. - contagio: Besmittelse - disertus: udtalende.

Aeschines, der maaske var den ^{allemest ilde} aller-skarpsindigste og
 (omrigt, kullst) af de Talere, der ^{har gjort sig gældende i først Række} forvredte Atheniensernes For-
 samlinger, omtalte i den Tale, hvori han redede om ^{styg} væg-
 tig Omkeage for Uterlighed mod Timarchus, et edelt og
 glimrende Raad, der engang ^{blev givet} gaves Lacedaemonierne
 af en af de ledende Mand i (den) samme Stat, en Mand,
 der udmærkede sig ved Dyd og høj Alder. Lacedaemo-
 nerfolket, sagde Aeschines, "var engang i en Velfærds-
 sag for deres Stat i Færd med at overveje, hvad der
 (paa en Gang) tjente dem til Gavn og Ære. Da rejste en Mand, der var
 berøgtet paa Grund af sit tidligere Livs ^{sin vandrede Fortid} Laster, [s]om
 som udmærkede sig ved ^{Evne til at optænde} Feltalenshed, sig op for at frem-
 komme med et Forslag. Det Raad, han gav, ^{blev billigt} billigedes
 af alle, og efter Folketemningen at dømme vilde det

strange omtaler grumme

sigter i et Spørgsmål, hvori det drejede sig om Folketets Vælg. vel

Skændighed

og Folketbeslutningen skulde ske i Overensstemmelse til hans Forslag.

som for deres A. og T.
blev øred af d.

vel

gødt - lad os da ikke,
jeg beder eder,

ved at blive besmittet
af en saa sløt, Forslagsstiller
uørdig

opforønde

med almindelig Fjelslutning

vare blevet vedtaget. Da [rejer] springer en Mand af den
Tivreds af ledende Mand, som Laedæmonierne paa Grænse
af deres Alder og Værdighed frygtede som ^{Opmand} Toldgiftsmænd
og ^{veyleder} Lærere i Statslivet, op drevende af Harmen og siger: "Laedæmoniere! ^H hvilket Slags skal der kunne være om, at denne By og denne Stat i Langden skal kunne ^{bestaa} (være frelet) og ^{vare} uindtagelig, naar vi bruger den ^{Seags} Mennekker til Raadgivere? Hvis dette Forelag ^{tilen} er dueligt og haderligt, saa vil jeg spørge jer, om vi skal finde os i, at det ^{samtidig} ^{uudvordiges} ^{uørdig} vares ved deto [lats] lastefulde Ophavsmands Besmittelse." Og da han havde sagt dette, ^{valgte} udtog han en Mand, der i Fornæthed og Pletskef. ^{Foppethed} Jernhed udmærkede sig ^{i sødlig Grad} frem for andre, men som ikke var veltalende, og befalede ham ^{havde Ordet i sin Magt} at fremkomme med det samme Forelag som den veltalende Mand, ^{saa godt med} [af] den

som

Ordeled, som nu kunde, for at Folkets Forlagelse kunde
ikke efter hans Raad alene, men man slet ikke
omtalte den første Forlagsstiller. Og ^{mangge} (det skete, som
den saare) kloge Olding havde tilraadet det. Saale-
des blev det gode Forlag ved at ^{hidselddt} bestaa, ^{medens} men ^{uor-} dels skæn-
dige Ophavsmand blev ombyttet med en anden." af